

Γνώσεις και στάσεις των νοσηλευτών για την Οξεία Σύγχυση / Παραλήρημα

Nurses' knowledge and attitudes towards acute confusion / delirium: Literature Review

Authors: Μαρία Παπαϊωάννου¹, Ευριδίκη Παπασταύρου², Χριστιάνα Κούτα³, Αναστάσιος Μερκούρης⁴

1. BSc, MSc, PhD Νοσηλευτική Λειτουργός / Συντονίστρια Εκπαίδευσης ΟΚΥπΥ Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού, Κύπρος
2. BSc, MSc, PhD Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου
3. BSc, MSc, PhD Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου
4. BSc, MSc, PhD Αναπληρωτής Καθηγητής Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Περίληψη

Εισαγωγή: Η οξεία σύγχυση/παραλήρημα (ΟΣ/Π), αποτελεί την πιο κοινή έκτακτη ανάγκη θεραπείας ηλικιωμένων νοσηλευόμενων ασθενών και μπορεί να επιφέρει σοβαρές συνέπειες. Το μειωμένο επίπεδο γνώσεων και οι αρνητικές στάσεις των νοσηλευτών, ελλοχεύουν τον κίνδυνο οι ασθενείς να μην αναγνωριστούν έγκαιρα και να τύχουν ορθής αντιμετώπισης, ιδιαίτερα αυτοί που το βιώνουν σιωπηρά.

Σκοπός: Η διερεύνηση του επιπέδου γνώσεων και στάσεων των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π, μέσα από ανασκόπηση της επιστημονικής βιβλιογραφίας.

Μεθοδολογία: Η ανασκόπηση διενεργήθηκε την περίοδο 2016-2021 με βάση προκαθορισμένα κριτήρια, στις βάσεις δεδομένων Medline, PubMed, Google Scholar και ProQuest, χρησιμοποιώντας τις λέξεις-κλειδιά σε συνδυασμούς (nurses) AND (knowledge) AND (attitudes OR perceptions) AND (delirium OR acute confusion).

Αποτελέσματα: Η αναζήτηση κατέληξε σε 18 μελέτες. Από την ανασκόπηση διαπιστώθηκε ανεπάρκεια του επιπέδου γνώσεων των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π καθώς και ύπαρξη αρνητικών στάσεων. Από την θεματική ανάλυση των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, διαφάνηκαν οι παράγοντες που επηρεάζουν τις γνώσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών.

Συμπεράσματα: Μέσα από την ανασκόπηση αποδελτιώνονται οι διαστάσεις του προβλήματος και τα κενά στην βιβλιογραφία τα οποία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από μελλοντικούς ερευνητές για περεταίρω διερεύνηση του θέματος, αλλά και από υπεύθυνους χάραξης πολιτικής νοσηλευτηρίων.

Λέξεις κλειδιά: γνώσεις, στάσεις, νοσηλευτές, οξεία σύγχυση, παραλήρημα

Abstract

Introduction: Acute confusion / delirium (AC/D) is the most common emergency problem for elderly hospitalized patients that needs urgent treatment, otherwise it can have serious consequences. Low knowledge level and the negative attitudes of nurses about (AC/D), is a risk that patients will not be early recognized and treated properly, especially those who experience it silently.

Purpose: The review aimed to investigate the level of knowledge and attitudes of nurses about AC/D, through a review of the scientific literature.

Method: The literature review was conducted in the period 2016-2021, based on predefined criteria in the Medline, PubMed, Google Scholar and ProQuest databases, using the keywords in combinations (nurses) AND (knowledge) AND (attitudes OR perceptions) AND (delirium OR acute confusion).

Results: Exploration resulted in 18 studies. The review found a deficiency in the level of nurses' knowledge of nurses about AC/D, as well as the existence of negative attitudes. From the thematic analysis of the results of the review, the factors that influence the knowledge and attitudes of the nurses were revealed.

Conclusions: The review indexes the dimensions of the problem and gaps in the literature, which should also be considered by future researchers for further investigation of the issue and by hospital policy makers.

Keywords: knowledge, attitude, nurse, acute confusion, delirium

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο όρος παραλήρημα αναφέρεται σε οξεία συγχυτική κατάσταση, η οποία οφείλεται σε ένα ευρύ φάσμα παθολογικών καταστάσεων και ασθενειών, σε κατάχρηση ουσιών και φαρμάκων ή πολλαπλής αιτιολογίας. Η ΟΣ/Π είναι ένα περίπλοκο κλινικό σύνδρομο που χαρακτηρίζεται από διαταραχή της συνείδησης, της προσοχής, της γνωστικής λειτουργικότητας ή αντίληψης του ατόμου, που αναπτύσσεται σε σύντομο χρονικό διάστημα και τα συμπτώματα του τείνουν να κυμαίνονται κατά τη διάρκεια της ημέρας (NICE 2010, American Psychiatric Association, 2013). Το θέμα είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τη νοσηλευτική αφού οι ασθενείς ηλικίας άνω των 70 ετών διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης ΟΣ/Π και δεδομένου ότι τα 2/3 περίπου των νοσηλευτικών κλινών καταλαμβάνονται από ασθενείς αυτής της ηλικιακής ομάδας, φαίνεται ότι η μελέτη του προβλήματος αποτελεί ερευνητική αλλά και εκπαιδευτική προτεραιότητα.

Η ΟΣ/Π, είναι μία κατάσταση η οποία αν δεν αναγνωριστεί και αντιμετωπισθεί έγκαιρα, ενδέχεται να οδηγήσει σε εγκεφαλική βλάβη και μόνιμη αναπηρία με τεράστιο κόστος αφού αυξάνει το χρόνο νοσηλείας, τις πιθανότητες θανάτου, τις επανεισαγωγές και διπλασιάζει το κόστος νοσηλευτικής φροντίδας (Zipser, et al., 2021). Πρόσφατες μελέτες οι οποίες έχουν διερευνήσει το κόστος της φροντίδας αυτής βρήκαν ότι είναι τεράστιο και πολύ μεγαλύτερο σε σχέση με το κόστος παρεμβάσεων πρόληψης (Young, et.al., 2021), ενώ ανασκοπήσεις για το οικονομικό κόστος του παραληρήματος σε 17 μελέτες δείχνουν ακόμα μεγαλύτερα ποσά (Kinchin, et al., 2021).

Η διερεύνηση των γνώσεων και των στάσεων για την ΟΣ/Π έχει μελετηθεί από πολλούς ερευνητές, όμως εξετάζονταν ξεχωριστά. Παράλληλη διερεύνηση των γνώσεων και των στάσεων στον τομέα της υγείας, θα εξετάσει τόσο την μεταξύ τους συσχέτιση, αλλά επιπλέον θα μπορεί να επεξηγήσει την αλληλεπίδραση των δύο εννοιών και να αποκαλύψει τις προκλήσεις κατά τον σχεδιασμό και τη διεξαγωγή μιας έρευνας (Launiola, 2009) ή κατά την εφαρμογή προγραμμάτων και δράσεων αλλαγής συμπεριφοράς (Anh, et al, 2005).

ΣΚΟΠΟΣ

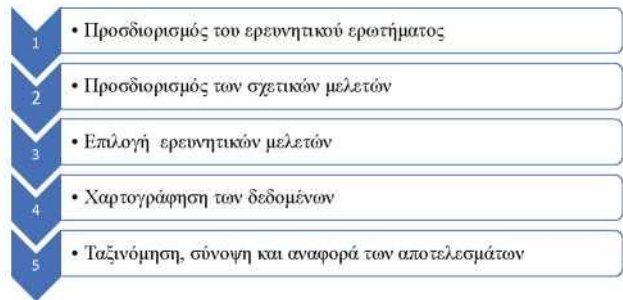
Η μελέτη αποσκοπούσε στη διερεύνηση του επιπέδου γνώσεων και στάσεων των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, ακολουθήθηκε η μεθοδολογία της βιβλιογραφικής ανασκόπησης άρθρων, σύμφωνα με τις οδηγίες του Ινστιτούτου Joanna Briggs (2015) υπό την οπτική των Arksey και O'Malley (2005).

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε εφαρμόστηκε από πολλούς ερευνητές ιδιαίτερα για μελέτες στον τομέα των Υπηρεσιών Φροντίδας Υγείας. Η συγκεκριμένη ανασκόπηση βιβλιογραφίας, είναι ένα είδος ανασκόπησης για τον προσδιορισμό του πεδίου της βιβλιογραφίας και την παροχή σαφών ενδείξεων του όγκου της βιβλιογραφίας και των διαθέσιμων μελετών σε ένα δεδομένο θέμα (Munn et al., 2018).

Για την εφαρμογή του πεδίου της μελέτης ακολουθηθήκαν τα παρακάτω στάδια σύμφωνα με το διάγραμμα 1 που ακολουθεί (Διάγραμμα 1).

Διάγραμμα 1: Στάδια Μεθοδολογίας Βιβλιογραφικής Ανασκόπησης

Στάδιο προσδιορισμού του ερωτήματος της έρευνας

Για τον καθορισμό του ερωτήματος της ανασκόπησης περιλήφθηκαν τα στοιχεία του πλαισίου PCC (Population – Concept – Context) (Συμμετέχοντες / Έννοια / Πλαίσιο) το οποίο συστήνεται από το JBI για τον καθορισμό του ερευνητικού ερωτήματος της ανασκόπησης (Peters, et al., 2015). Τα ερωτήματα της ανασκόπησης ήταν τρία:

- A) «Ποιες είναι οι γνώσεις νοσηλευτών για την ΟΣ/Π
- B) «Ποιες είναι οι στάσεις νοσηλευτών ππ ΟΣ/Π και
- Γ) «Ποιοι παράγοντες επηρεάζουν τις γνώσεις και τις στάσεις

Στάδιο αναζήτησης και εντοπισμός σχετικών μελετών

Η αναζήτηση άρθρων έγινε σε επιστημονικές βάσεις δεδομένων, με τη χρήση λέξεων «κλειδιά», οι οποίες ανταποκρίνονταν στο περιεχόμενο των θεμάτων αναζήτησης. Αναζητήθηκαν δημοσιευμένα άρθρα στην ελληνική και αγγλική γλώσσα τα οποία κριθήκαν με τυφλή αξιολόγηση, μέσα από τις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, Medline, PubMed, Google Scholar, ProQuest, το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και ΙΑΤΡΟΤΕΚ και άλλα ελληνικά επιστημονικά ιατρικά και νοσηλευτικά περιοδικά. Οι λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν knowledge, attitudes, perceptions, nurses, delirium, acute confusion με τη χρήση των λογικών τελεστών AND (και) και OR(ή), ώστε να εξαχθεί η στρατηγική αναζήτησης.

Στάδιο επιλογής μελετών

Μετά τη συγκέντρωση της βιβλιογραφίας, στο τρίτο στάδιο έγινε μείωση του όγκου των άρθρων θέτοντας κάποιους περιορισμούς.

Κριτήρια εισαγωγής που τέθηκαν ήταν τα εξής: να είναι τα άρθρα δημοσιευμένα τα τελευταία 5 χρόνια (2016 έως 2021), να είναι γραμμένα στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα και να είναι ελεύθερα, στο δείγμα της μελέτης να είναι εγγεγραμμένοι νοσηλευτές, να έχουν διεξαχθεί σε ενδονοσοκομειακές δομές και σε στέγες φροντίδας ηλικιωμένων.

Κριτήρια αποκλεισμού ήταν να μην εργάζονται οι υπό μελέτη νοσηλευτές σε μονάδες φροντίδας παιδιών, σε ψυχιατρικές μονάδες ή δομές ή σε υπηρεσίες κατοίκων νοσηλείας. Από την ανασκόπηση, αποκλείστηκαν όλα τα άρθρα με πειραματικό σχεδιασμό, παρεμβατικές μελέτες, άρθρα που επικεντρώνονται σε κλινικές επικαιροποιήσεις χρήσης εργαλείων, παρεμβατικές μελέτες και ανασκοπήσεις. Η αναζήτηση κατέληξε σε 109 άρθρα δημοσιευμένα στην αγγλική γλώσσα και 2 άρθρα στην ελληνική.

Στάδιο χαρτογράφησης των δεδομένων

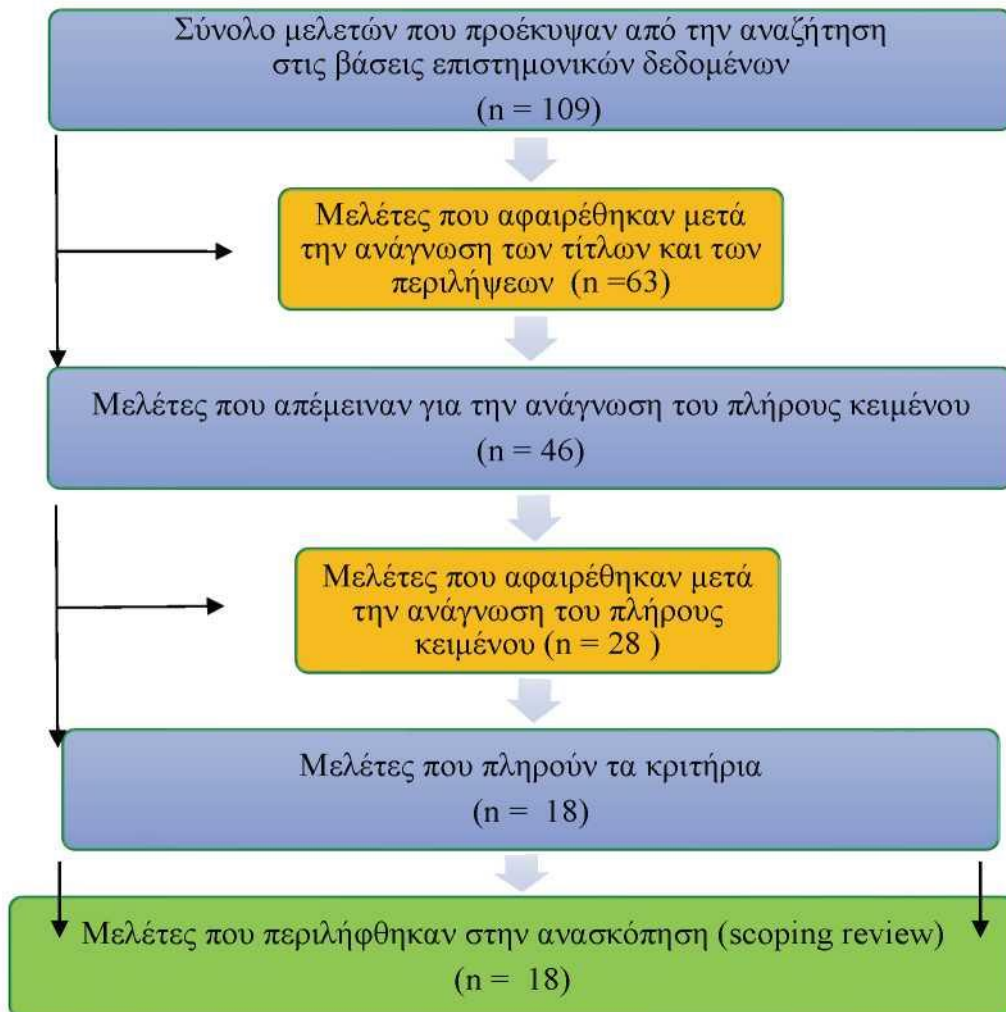
Το τέταρτο στάδιο περιλαμβάνει τη «χαρτογράφηση» στοιχείων κλειδιά, που προκύπτουν από τις πληροφορίες που λήφθηκαν από τα άρθρα που μελετήθηκαν, που ουσιαστικά είναι μια τεχνική σύνθεσης και ερμηνείας ποιοτικών δεδομένων, με την αποτύπωση και την ταξινόμηση του υλικού, σύμφωνα με βασικά ζητήματα και θέματα (Arksey και O'Malley, 2005).

Η δική μας χαρτογράφηση ακολούθησε τρία βασικά βήματα στην επιλογή και καταγραφή των μελετών. Στο πρώτο βήμα, εξετάστηκαν οι τίτλοι και οι περιλήψεις όλων των ανακτημένων μελετών, ενώ στο δεύτερο βήμα αναγνώστηκε το πλήρες κείμενο των μελετών που προέκυψαν από το πρώτο βήμα και στη συνέχεια έγινε καταγραφή των δεδομένων και διαχωρισμός τους, σύμφωνα με το ερώτημα και τα υπό μελέτη θέματα. Τα δεδομένα που εντοπίστηκαν, εισήχθησαν σε μια «φόρμα καταγραφής δεδομένων» και αφορούσαν: τον σκοπό διεξαγωγής της έρευνας, τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε, τα αποτελέσματα της μελέτης, τον πληθυσμό δείγμα, τον χώρο και τόπο

διεξαγωγής των ερευνών και την χρονολογία δημοσίευσης της μελέτης. Στο στάδιο αυτό σχεδιάστηκαν τα διαγράμματα ροής και κατασκευάστηκαν οι σχετικοί πίνακες ανασκόπησης της βιβλιογραφίας. Έχοντας «χαρτογραφήσει» τις πληροφορίες από τις μελέτες, τα εξαγόμενα δεδομένα συντέθηκαν χρησιμοποιώντας μια αφηγηματική προσέγγιση.

Στάδιο ταξινόμησης, σύνοψης και αναφοράς των αποτελεσμάτων

Στο πέμπτο στάδιο έγινε αρχειοθέτηση των δεδομένων, περίληψη των βασικών εννοιών και αναφορά των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης. Η αναζήτηση στις βάσεις δεδομένων έφερε συνολικά 109 αποτελέσματα, αφαιρέθηκαν 63 μελέτες και έμειναν 46, οι οποίες αναγνώστηκαν ως προς το πλήρες κείμενο τους, ούτως ώστε να εφαρμοστούν τα κριτήρια αποκλεισμού. Στο στάδιο αυτό αποκλείστηκαν 28 μελέτες, και απέμειναν 18, οι οποίες περιλήφθηκαν στη ανασκόπηση. Το Διάγραμμα ροής της επιλογής των μελετών παρουσιάζεται στο πιο κάτω διάγραμμα (Διάγραμμα 2).

Διάγραμμα 2: Διάγραμμα ροής επιλεγμένων μελετών ανασκόπησης

Μέσω της αφηγηματικής προσέγγισης, έγινε παρουσίαση των ευρημάτων των μελετών σύμφωνα με τους Arksey και O'Malley (2005), και συνοψίστηκαν τα δεδομένα στους πίνακες και διαγράμματα χαρτογράφησης δίνοντας έμφαση στην κατανομή των μελετών γεωγραφικά, το χώρο / τμήμα παροχής φροντίδας που μελετήθηκε, τον σκοπό και το είδος των μελετών που περιλαμβάνονταν στην ανασκόπηση, τις μεθόδους έρευνας και τον τρόπο ανάλυσης των αποτελεσμάτων. Τα αποτελέσματα αναλύθηκαν θεματικά.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά τον καθορισμό των χρονολογικών περιορισμών πενταετίας και τα κριτήρια αποκλεισμού που είχαν τεθεί και αναφέρονται

πιο πάνω, προέκυψαν 18 μελέτες, οι οποίες περιλήφθηκαν στην ανασκόπηση. Οι μελέτες αυτές διεξήχθησαν στην Αμερική (5) (Sinvani et al., 2016, LaMantia et al., 2017, Schmitt et al., 2017, LeBlanc et al., 2018, Tsang et al., 2019), στο Ηνωμένο Βασίλειο (4) (Rowley-Conwy, 2017, Waterfield et al., 2017, Zamoscik et al., 2017, Brooke et al., 2018), στην Δανία (2) (Kristiansen et al., 2019, Emme, 2020), στην Τουρκία (2) (Korkmaz et al., 2016, Özsaban and Acaroglu, 2016), στο Ιράν (1) (Biyabanaki et al., 2020), στην Αίγυπτο (1) (Selim and Ely, 2017), στην Κίνα (1) (Xing et al., 2017), στην Νότια Κορέα (1), (Lee and Roh, 2021) και μία μελέτη διεξάχθηκε σε γερμανόφωνες χώρες - Γερμανία, Αυστρία, Λουξεμβούργο και Ελβετία (Nydahl et al., 2018), όπως φαίνονται στον γεωγραφικό χάρτη πιο κάτω (Σχήμα 1).

Σχήμα 1: Χάρτης χωρών διεξαγωγής των μελετών της ανασκόπησης

Ο αριθμός των νοσηλευτών που συμμετείχαν στις μελέτες ήταν από 8 μέχρι 558. Τα τμήματα που εργάζονταν οι νοσηλευτές που μελετήθηκαν, ήταν κυρίως Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Οι υπόλοιπες αφορούσαν γενικά νοσηλευτικά τμήματα, καρδιολογικές, νεφρολογικές, πνευμονολογικές μονάδες και μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων, νευρολογικές μονάδες, καρδιοχειρουργικές μονάδες και στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών. Μία μελέτη διερεύνησε νοσηλευτές που εργάζονταν σε στέγες φροντίδας.

Οι 18 μελέτες που επιλέχθηκαν παρουσιάζονται στον πίνακα 2 που ακολουθεί. Τα αποτελέσματα των μελετών ταξινομήθηκαν με θεματική ανάλυση και τα θεματικά αποτελέσματα περιγράφονται πιο κάτω.

Οι γνώσεις των νοσηλευτών για την οξεία σύγχυση / παραλήρημα

Στα αποτελέσματα των περισσότερων μελετών διαφάνηκε ότι το επίπεδο γνώσεων των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π ήταν χαμηλό (Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely 2017, Waterfield et

al., 2017, Nydahl et al., 2018, Kristiansen et al., 2019, Emme, 2020). Αναφέρουν ότι οι γνώσεις τους υστερούσαν σημαντικά, ιδιαίτερα στους τομείς εννοιολογικής κατανόησης του παραλήρηματος, του εντοπισμού, της διάγνωσης, της αξιολόγησης και της διαχείρισης του (Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely, 2017, Xing et al., 2017 Nydahl et al., 2018) και τη διαφοροποίηση του παραλήρηματος με την άνοια (Sinvani et al., 2016, Brooke et al., 2018).

Μέσα από την ανασκόπηση υπάρχει αναφορά μεγάλου ποσοστού του υπό μελέτη πληθυσμού που αναφέρει ότι δεν είχε λάβει ποτέ του εκπαίδευση για το παραλήρημα, ούτε στη βασική του εκπαίδευση (Xing et al., 2017) και αυτό πιθανό να δικαιολογεί το χαμηλό επίπεδο γνώσεων. Επιπλέον υπήρχε αναφορά πως το 50% των νοσηλευτών δήλωσε ότι δεν είχε καμία εκπαίδευση σχετικά με το παραλήρημα τον τελευταίο χρόνο, ενώ ποσοστό 3%, οι οποίοι δήλωσαν ότι είχαν τύχει ειδικής εκπαίδευσης για το παραλήρημα, είχαν πολύ καλύτερα αποτελέσματα (Nydahl et al., 2018).

Το επίπεδο γνώσεων φαίνεται να ήταν καλύτερο σε νοσηλευτές που εργάζονταν σε ΜΕΘ στις μελέτες των Korkmaz et al., (2016) και Rowley-Conwy, (2017) ενώ στην μελέτη των Lee and Roh, (2021), εντοπίστηκε χαμηλότερο συνολικό επίπεδο γνώσεων σε σχέση με τους νοσηλευτές γενικών τμημάτων που νοσηλεύουν ασθενείς με παραλήρημα. Το επίπεδο γνώσεων ήταν καλύτερο σε νοσηλευτές που ήταν υπεύθυνοι τμήματος και που είχαν παρακολουθήσει ενδοϋπηρεσιακή εκπαίδευση για το παραλήρημα (Korkmaz et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017).

Επιπλέον νοσηλευτές που έτυχαν εκπαίδευσης στη γηριατρική, είχαν μεγαλύτερη άνεση στην αναγνώριση του παραληρήματος και σημείωσαν υψηλότερη βαθμολογία στην συνολική αξιολόγηση γνώσεων παραληρήματος (Sinvani et al., 2016). Βελτιωμένο ήταν και το επίπεδο των νοσηλευτών που είχαν πρόσφατη συμμετοχή σε εκπαιδευτική δραστηριότητα για το θέμα, ή να διάβασαν κάποιο σχετικό άρθρο (Selim and Ely, 2017).

Επίσης τεχνικές επικοινωνίας και διαχείρισης των ασθενών βρέθηκαν να είναι ελλιπείς από το γνωσιολογικό πεδίο των νοσηλευτών (Kristiansen et al., 2019). Περιγράφηκε ακόμα η ανάγκη των νοσηλευτών για την έγκαιρη αναγνώριση του παραληρήματος, τις τεχνικές διαχείρισης και τις μη φαρμακευτικές παρεμβάσεις, προκειμένου να βελτιώσουν την ποιότητα και την ασφάλεια της παρεχόμενης φροντίδας (Schmitt et al., 2017, LeBlanc et al., 2018, Lee and Roh, 2021), καθώς την εμπλοκή της οικογένειας στην φροντίδα (Lee and Roh, 2021).

Επιπλέον, σημειώθηκαν χαμηλά επίπεδα αυτοπεποίθησης και αβεβαιότητα στην παροχή φροντίδας στα άτομα με ΟΣ/Π, στοιχείο που συνδέεται άμεσα με την έλλειψη γνώσεων και πρακτικών διαχείρισης της ΟΣ/Π (Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Tsang et al., 2019, Kristiansen et al., 2019).

Στάσεις των νοσηλευτών για την οξεία σύγχυση / παραλήρημα

Όσο αφορά τις στάσεις των νοσηλευτών προς την φροντίδα ασθενών με ΟΣ/Π, στις περισσότερες μελέτες βρέθηκαν να είναι αρνητικές και συσχετίζονται με τον εντοπισμό των συμπτωμάτων και την έκβαση της ασθένειας (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Xing et al., 2017, Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Zamoscic et al., 2017, Schmitt et al., 2017, Tsang et al., 2019). Σε ορισμένες περιπτώσεις το επίπεδο στάσεων των νοσηλευτών χαρακτηρίστηκε μεταβαλλόμενο και ότι ήταν ανάλογο της μεταβολής της κατάστασης του ασθενή. Για παράδειγμα μπορούσε να ήταν επιθετικός ή να είχε αυξημένες ανάγκες φροντίδας, αυτό να τους επιβάρυνε όπως αναφέρουν, αλλά του παρείχαν την απαραίτητη φροντίδα και έδειχναν αποδοχή και ανοχή στην επιθετικότητα του (Brooke et al., 2018), ενώ υπάρχουν και δηλώσεις ότι οι νοσηλευτές προσπαθούσαν να βρουν έναν τρόπο να βοηθήσουν τους ασθενείς να το ξεπεράσουν (LeBlanc et al., 2018). Παρόλα αυτά μόνο 10% των νοσηλευτών ανέφεραν ότι μεριμνούν για εφαρμογή καλών πρακτικών, όπως την έγκαιρη αφαίρεση των γραμμών / καθετήρων και τον καθημερινό καθορισμό στόχων για τους ασθενείς (Nydahl et al., 2018).

Οι πρακτικές αξιολόγησης των νοσηλευτών επηρεάζονται από τις στάσεις τους (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Zamoscic et al., 2017) και χρειάζεται βελτίωση στις πρακτικές που ακολουθούν, με τη συμμετοχή και άλλων επαγγελματιών υγείας και των μελών της οικογένειας του ασθενή (Tsang et al., 2019). Μέσα από τη βιβλιογραφία διαφάνηκε ότι οι αρνητικές στάσεις των νοσηλευτών

απέναντι στη φροντίδα των ατόμων με ΟΣ/Π συνδέονταν κυρίως με τα συμπτώματα και την εξέλιξη της νόσου, καθώς και με τα συναισθήματά τους προς τα άτομα αυτά και το εάν θεωρούσαν το παραλήρημα ως ένα σοβαρό πρόβλημα ή ως ένα πρόβλημα χαμηλής προτεραιότητας (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Xing et al., 2017, Zamoscic et al., 2017, Schmitt et al., 2017, Kristiansen et al., 2019, Emme, 2020, Biyabanaki et al., 2020), ενώ αναφέρουν πως θεωρούν ότι το θέμα αυτό αφορά κυρίως την νοσηλεία στην ΜΕΘ (Zamoscic et al., 2017).

Τα προβλήματα ανησυχίας και διέγερσης, που είναι αρκετά κοινά στο παραλήρημα καθώς και η σύγχυση, οι παραισθήσεις, η επιθετικότητα, οι εναλλαγές της κατάστασης και το απρόβλεπτο της νόσου, οδηγούν σε ακόμα πιο αρνητικές στάσεις από τους νοσηλευτές (Waterfield et al., 2017, Schmitt et al., 2017) και όπως περιγράφεται τους θεωρούν ως επιβάρυνση (Schmitt et al., 2017), είναι εξουθενωτικό (LeBlanc et al., 2018) και δηλώνουν ότι νιώθουν ανασφάλεια να διαχειριστούν τη διέγερση και το παραλήρημα μόνοι τους (Tsang et al., 2019).

Οι νοσηλευτές περιέγραψαν την ανικανότητά τους να διαχειριστούν κυρίως συμπεριφορικά προβλήματα που σχετίζονται με την νόσο (Xing et al., 2017, Waterfield et al., 2017, Schmitt et al., (2017) ή βιώνουν άγχος, αίσθημα φόβου και αβεβαιότητας για την παροχή φροντίδας σε ασθενή με παραλήρημα (Waterfield et al., 2017, Schmitt et al., 2017) και τις πιθανές επιπτώσεις από την φαρμακευτική αγωγή (Waterfield et al., 2017, Schmitt et al., (2017)). Δυσκολία παρατηρείται επίσης και για τον μη εντοπισμό του υποκινητικού παραληρήματος (LaMantia et al., 2017) και για τον εντοπισμό του σε διασωληνωμένους ασθενείς (Rowley-Conwy, 2017, Biyabanaki et al., 2020).

Μολονότι αρκετοί νοσηλευτές ανέφεραν ότι έκαναν αξιολόγηση του παραληρήματος, πολύ λίγοι από αυτούς χρησιμοποιούν εργαλεία αξιολόγησης για τον εντοπισμό του (Ozsaban and Acaroglu, 2016) ή ότι τα χρησιμοποιούσαν ως ρουτίνα αξιολόγησης (Xing et al., 2017). Υπήρχαν επιπλέον αναφορές ότι αξιολογούσαν λιγότερο ασθενείς που δεν είχαν χαμηλό επίπεδο συνείδησης (Ozsaban and Acaroglu, 2016). Ωστόσο, από άλλες αναφορές φαίνεται να υπάρχει απουσία χρήσης τυποποιημένων εργαλείων ή πρωτόκολλων προσαρμογής για την παρακολούθηση και τη διαχείριση της ΟΣ/Π (Selim and Ely, 2017). Αξιοσημείωτη η αναφορά νοσηλευτών για αμφιβολία και δυσπιστία στην αξιολόγηση της ΟΣ/Π, καθώς και η έλλειψη εμπιστοσύνης στην αποτελεσματικότητα των θεραπειών για τη διαχείριση της ΟΣ/Π (Zamoscic et al., 2017, Schmitt et al., 2017).

Ωστόσο, νοσηλευτές με εργασιακή εμπειρία (Rowley-Conwy, 2017, LeBlanc et al., 2018) και οι προϊστάμενοι νοσηλευτές (Rowley-Conwy, 2017) είχαν πιο θετική στάση για το παραλήρημα από τους υπόλοιπους. Το ίδιο και νοσηλευτές στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, βρέθηκαν να έχουν περισσότερη αυτοπεποίθηση στις ικανότητες αναγνώρισης και διαχείρισης της ΟΣ/Π (Zamoscic et al., 2017, LeBlanc et al., 2018). Το γεγονός αυτό ενδεχομένως να αιτιολογείται από την εκπαίδευση και την εμπειρία που αποκτούν νοσηλευτές εντατικής, καθώς έρχονται συχνά σε επαφή με τα άτομα με παραλήρημα, ενώ παράλληλα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαιδευτική ύλη της μεταβατικής τους

εκπαίδευσης για το παραλήρημα την διαχείριση και τις επιπλοκές του.

Σε αντίθεση, οι νοσηλευτές Γενικής Νοσηλευτικής που παρουσίασαν χαμηλά επίπεδα αυτοπεποίθησης σε σχέση με την φροντίδα ασθενών με παραλήρημα, στοιχείο που συνδέθηκε με το χαμηλό επίπεδο γνώσεων, αφού έχοντας κενά στο γνωσιολογικό υπόβαθρο τους, δεν ήταν σε θέση να διαχειριστούν τα προβλήματα ασθενών με ΟΣ/Π (Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Tsang et al., 2019, Kristiansen et al., 2019).

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι οι νοσηλευτές που σημείωσαν λιγότερο θετική στάση ανέφεραν και ελλιπή εφαρμογή προσωποκεντρικής φροντίδας, η οποία συσχετίστηκε με αρνητικές στάσεις (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Kristiansen et al., 2019). Πιθανός λόγος είναι το ότι δεν έχουν ιδιαίτερες προσδοκίες από τους ασθενείς με παραλήρημα, ούτε αναμένουν ανταπόκριση στην θεραπεία (Zamoscik et al., 2017), οπότε δεν υιοθετούσαν τις πρακτικές εξατομικευμένης φροντίδας.

Παράγοντες που επηρεάζουν τις γνώσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών για τις πρακτικές φροντίδας ασθενών με παραλήρημα Το τρίτο θέμα που εντοπίστηκε μέσα από την θεματική ανάλυση των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, είναι οι παράγοντες που επηρεάζουν τις γνώσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών, σε σχέση με την φροντίδα ατόμων με παραλήρημα. Μέσα από την θεματική ανάλυση και την ομαδοποίηση των ευρημάτων που εντοπίστηκαν, προέκυψαν επτά κατηγορίες παραγόντων.

Οι κατηγορίες αφορούν: α) την κατάσταση του ασθενή, β) τη βασική νοσηλευτική εκπαίδευση, γ) την εργασιακή εμπειρία δ) το περιβάλλον παροχής φροντίδας ε) τη θεώρηση της ΟΣ/Π και στ) την πολιτική του νοσηλευτηρίου και το σύστημα παροχής της νοσηλευτικής φροντίδας. Τα θέματα και οι κατηγορίες και φαίνονται στο πιο κάτω πίνακα (Πίνακας 1).

Μια κατηγορία που απασχόλησε του ερευνητές ήταν η κατάσταση του ασθενή το οποίο φαίνεται να είχε επίδραση στις στάσεις που είχαν για αυτούς πχ. εάν οι ασθενείς ήταν διασωληνωμένοι (Rowley-Conwy, 2017, Biyabanaki et al., 2020), οι εναλλαγές της κατάστασης των ασθενών με ΟΣ/Π και οι διακυμάνσεις του παραληρήματος (Sinvani et al., 2016), καθώς και το επίπεδο συνείδησης των ασθενών (Ozsaban and Acaroglu, 2016).

Η δεύτερη κατηγορία ήταν η βασική εκπαίδευση των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π, η οποία φαίνεται να είναι ελλιπής (Sinvani et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely, 2017, Xing et al., 2017, Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Ozsaban and Acaroglu, 2016), ενώ ένα μεγάλο ποσοστό νοσηλευτών δηλώνει να μην είχε λάβει ποτέ εκπαίδευση για το θέμα (Xing et al., 2017). Βασικά ελλείμματα γνώσεων αφορούν την εννοιολογική κατανόηση της ΟΣ/Π και της συμπτωματολογίας (Sinvani et al., 2016), ενώ συχνά προκαλεί σύγχυση η ομοιότητα του παραληρήματος με την άνοια (Sinvani et al., 2016, Brooke et al., 2018).

Η τρίτη κατηγορία, αναφέρεται στην συνεχιζόμενη εκπαίδευση για τον εντοπισμό αξιολόγηση και διαχείριση της ΟΣ/Π. Μελέτες όπου οι νοσηλευτές είχαν παρακολουθήσει πρόσφατα εκπαιδευτικά προγράμματα για την ΟΣ/Π ή μελέτησαν άρθρα σχετικά με το θέμα και οι ερευνητές δηλώνουν την αναγκαιότητα των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τον εντοπισμό αξιολόγηση και διαχείριση του

(Korkmaz et al., 2016, Sinvani et al.,

2017, Nydahl et al., 2018, Tsang et al., 2019, Emme, 2020), αλλά και προγραμμάτων για την επικοινωνία με τους ασθενείς με ΟΣ/Π και δυναμικά προγράμματα ενδυνάμωσης των νοσηλευτών (Kristiansen et al., 2019).

Τέταρτη κατηγορία που αναφέρθηκε, ήταν η εμπειρία των νοσηλευτών (Korkmaz et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely, 2017). Υπήρχε συσχέτιση των ετών εργασιακής εμπειρίας με το επίπεδο γνώσεων και στάσεων τους (ανάλογο) όπως αυξημένα ήταν τα επίπεδα γνώσεων και στάσεων των νοσηλευτών με εργασιακή εμπειρία σε ΜΕΘ (Korkmaz et al., 2016) και γηριατρικές μονάδες (Sinvani et al., 2016).

Πέμπτη κατηγορία παραγόντων ήταν το περιβάλλον παροχής φροντίδας. Το εργασιακό περιβάλλον φαίνεται να επιδρά στις πρακτικές φροντίδας (Waterfield et al., 2017, Emme, 2020) αλλά και ο χώρος εργασίας πχ, στέγες φροντίδας (Rowley-Conwy, 2017) καθώς και η ασφάλεια που παρέχουν στους ασθενείς τους (Schmitt et al., 2017, LeBlanc et al., 2018). Άλλοι εργασιακοί παράγοντες ήταν ο φόρτος εργασίας που σχετιζόταν με τον διαθέσιμο χρόνο και την στελέχωση του τμήματος (Nydahl et al., 2018, Kristiansen et al., 2019), η συνεργασία με τους συναδέλφους και με άλλους επαγγελματίες υγείας (Zamoscik et al., 2017, Brooke et al., 2018, Tsang et al., 2019, Kristiansen et al., 2019, Emme, 2020) η εμπλοκή της οικογένειας στην φροντίδα του ασθενή (LeBlanc et al., 2018, Schmitt et al., 2017 Tsang et al., 2019, Lee and Roh, 2021).

Η έκτη κατηγορία παραγόντων που εντόπισαν οι ερευνητές των υπό μελέτη άρθρων, ήταν η θεώρηση της ΟΣ/Π, το πώς την θεωρούν. Οι αναφορές που έχουμε από μεγάλο ποσοστό νοσηλευτών είναι ότι δεν θεωρούν τη ΟΣ/Π ως μια σοβαρή κατάσταση και το εκλαμβάνουν ως ένα δευτερεύον ζήτημα, χαμηλής προτεραιότητας (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Xing et al., 2017, Zamoscik et al., 2017, Emme, 2020, Biyabanaki et al., 2020) ενώ άλλοι ανέφεραν ότι είναι ένα ζήτημα που αφορά κυρίως τις ΜΕΘ, (Zamoscik et al., 2017). Άλλες μελέτες το θεωρούν ως επιβάρυνση (Schmitt et al., 2017) και περιγράφεται να είναι εξουθενωτικό (LeBlanc et al., 2018).

Η τελευταία κατηγορία είναι το σύστημα παροχής φροντίδας και η πολιτική του νοσηλευτηρίου. Η ύπαρξη τυποποιημένων εργαλείων εντοπισμού της ΟΣ/Π, η ύπαρξη πρωτόκολλων προσαρμογής και κλινικών κατευθυντήριων οδηγιών για την παρακολούθηση και τη διαχείριση της ΟΣ/Π έδειξαν καλύτερα αποτελέσματα γνώσεων και στάσεων των νοσηλευτών (Selim and Ely, 2017, LaMantia et al., 2017 Nydahl et al., 2018). Το ίδιο ελπιδοφόρα ήταν και τα αποτελέσματα σε νοσοκομεία που εφαρμόζαν πρόσωπο-κεντρική φροντίδα (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Kristiansen et al., 2019). Κάποιοι ερευνητές δηλώνουν ότι θα πρέπει να γίνει άμεσα ανάληψη ευθύνης από διοίκηση των νοσηλευτηρίων (διευθυντές, προϊστάμενους και εκπαιδευτικούς) (LaMantia et al., 2017) για την δημιουργία πολιτικής διαχείρισης της ΟΣ/Π (Zamoscik et al., 2017). Άλλοι παράγοντες που αναφέρθηκαν να επιδρούν στη παροχή φροντίδας ήταν ο διαθέσιμος χρόνος (Nydahl et al., 2018), ο φόρτος εργασίας, η στελέχωση τους τμήματος (Kristiansen et al., 2019) και οι διαθέσιμοι πόροι (Schmitt et al., 2017, Emme, 2020).

Πίνακας 1: Παράγοντες που επηρεάζουν τις γνώσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών με βάση την θεματική ανάλυση των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης.

Κατηγορίες Παραγόντων	Θέματα	Μελέτες Ανασκόπησης
Κατάσταση του ασθενή	- διασωληνωμένοι	Rowley-Conwy, 2017, Biyabanaki et al., 2020
	- οι εναλλαγές της κατάστασης, - οι διακυμάνσεις του παραληρήματος	Sinvani et al., 2016
	- επίπεδο συνείδησης	Ozsaban and Acaroglu, 2016
Βασική νοσηλευτική εκπαίδευση	- βασική προπτυχιακή εκπαίδευση	Sinvani et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely, 2017, Xing et al., 2017, Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Ozsaban and Acaroglu, 2016
	- εννοιολογική κατανόηση	Sinvani et al., 2016,
	- η διαφοροποίηση του παραληρήματος και άνοιας	Sinvani et al., 2016, Brooke et al., 2018
Συνεχιζόμενη Νοσηλευτική Εκπαίδευση	- εντοπισμό - αξιολόγηση - διαχείριση παραληρήματος	Korkmaz et al., 2016, Sinvani et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely 2017, LaMantia et al., 2017, Nydahl et al., 2018, Tsang et al., 2019, Emme, 2020
	- ενδυνάμωση για αλλαγή στάσης	Kristiansen et al., 2019
	- επικοινωνία με ασθενείς	Kristiansen et al., 2019
Εργασιακή Εμπειρία	- έτη εργασίας	Korkmaz et al., 2016, Rowley-Conwy, 2017, Selim and Ely, 2017
	- γηριατρική μονάδα	Sinvani et al., (2016)
	- μονάδα εντατικής θεραπείας	Korkmaz et al., (2016)
Περιβάλλον Παροχής Φροντίδας	- εργασιακό περιβάλλον φροντίδας	Waterfield et al., 2017, Emme, 2020
	- - χώρος εργασίας	Rowley-Conwy, 2017
	- ασφάλεια	Schmitt et al., 2017, LeBlanc et al., 2018
	- επικοινωνία	Zamoscic et al., 2017
	- φόρτος εργασίας (στελέχωση -χρόνος)	Nydahl et al., 2018, Kristiansen et al., 2019
	- η συνεργασία	Zamoscic et al., 2017, Brooke et al., 2018, Tsang et al., 2019, Kristiansen et al., 2019, Emme, 2020
	- η εμπλοκή της οικογένειας	LeBlanc et al., 2018, Schmitt et al., 2017 Tsang et al., 2019 Lee and Roh, 2021
Η θεώρηση της οξείας σύγχυσης παραληρήματος	- χαμηλής προτεραιότητας	Ozsaban and Acaroglu 2016 Xing et al., 2017, Zamoscic et al., 2017, Emme, 2020, Biyabanaki et al., 2020
	- αφορά κυρίως την ΜΕΘ,	Zamoscic et al., 2017
	- επιβάρυνση	Schmitt et al., 2017
	- εξουθενωτικό	LeBlanc et al., 2018

Πίνακας 1 (συνέχεια)

Πολιτική νοσηλευτηρίου - το σύστημα παροχής Φροντίδας	- προσωποκεντρική φροντίδα	Kristiansen et al., 2019 Ozsaban and Acaroglu, 2016
	- τυποποιημένα εργαλεία - πρωτόκολλα προσαρμογής - κατευθυντήριες οδηγίες για την παρακολούθηση και τη διαχείριση του παραληρήματος	Selim and Ely, 2017, LaMantia et al., 2017 Nydahl et al., 2018
	- ανάληψη ευθύνης από διοίκηση (διευθυντές, προϊσταμένους και εκπαιδευτικούς	LaMantia et al., 2017
	- πολιτική παραληρήματος	Zamoscik et al., 2017,
	- χρόνος	Nydahl et al., 2018
	- ο φόρτος εργασίας, στελέχωση	Kristiansen et al., 2019,
	- οι πόροι	Schmitt et.al., 2017, Emme, 2020

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η ανασκόπηση διαπιστώνει ότι το επίπεδο γνώσεων των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π ήταν χαμηλό και οι στάσεις τους σε σχέση με τη φροντίδα ασθενών με ΟΣ/Π αρνητικές. Αναφορικά με το πρώτο ερώτημα της μελέτης, οι ερευνητές αποδίδουν την ανεπάρκεια γνώσεων στο γεγονός ότι μεγάλο ποσοστό δεν είχε λάβει βασική εκπαίδευση για το θέμα (Xing et al., 2017), ενώ μικρό ποσοστό που δήλωσαν ότι είχαν τύχει ειδικής εκπαίδευσης για την ΟΣ/Π, είχαν πολύ καλύτερα αποτελέσματα (Nydahl et al., 2018). Οι περισσότερες από τις μελέτες που υποστηρίζουν το εύρημα αυτό εξηγούν ότι, παρόλο που μπορεί να δοθεί μεγάλη έμφαση στη βελτίωση της γνώσης, αυτό δεν σημαίνει ότι οι μελλοντικοί νοσηλευτές θα αναπτύξουν μια θετική στάση απέναντι στους ηλικιωμένους (Lovell, 2006) ή θα αποκτήσουν καλύτερες δεξιότητες επικοινωνίας με τους ηλικιωμένους ασθενείς (Nevil and Dicky, 2014, Hammar et al., 2017). Ωστόσο υπάρχουν ενδείξεις ότι οι νοσηλευτές που αντιμετωπίζουν ένταση στην εργασία, αναφέρουν πιο αρνητικές στάσεις απέναντι σε ασθενείς με νοητική έκπτωση (Nilsson et al., 2012). Αυτό σημαίνει ότι η ανάπτυξη θετικών στάσεων απέναντι στους ασθενείς με παραλήρημα, θα πρέπει να συνεχιστεί και πέρα από την αρχική κατάρτιση των νοσηλευτών μέσω της συνεχούς επαγγελματικής εκπαίδευσης και ανάπτυξης. Επομένως, για να εφαρμοστούν στρατηγικές για τη βελτίωση της έγκαιρης αναγνώρισης και φροντίδας των ηλικιωμένων ασθενών με ΟΣ/Π, είναι σημαντικό να εξεταστούν και οι στάσεις των νοσηλευτών σε συνδυασμό με τις γνώσεις τους για το θέμα αυτό.

Το δεύτερο ερευνητικό ερώτημα της μελέτης αφορούσε τις στάσεις των νοσηλευτών για την ΟΣ/Π. Στις περισσότερες μελέτες της ανασκόπησης διαφάνηκε ότι οι στάσεις των νοσηλευτών είναι αρνητικές (Ozsaban and Acaroglu, 2016, Xing et al., 2017, Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Zamoscik et al., 2017, Schmitt et.al., 2017, Tsang et al., 2019). Σε ορισμένες περιπτώσεις το επίπεδο στάσεων των νοσηλευτών αναφέρεται ως μεταβαλλόμενο και ότι η μεταβολή ήταν ανάλογη της μεταβολής της κατάστασης του ασθενή (LeBlanc et al., 2018). Οι εναλλαγές της κατάστασης, το απρόβλεπτο της νόσου και η ανησυχία του ασθενή οδηγούν σε ακόμα πιο αρνητικές στάσεις των νοσηλευτών (Waterfield et al., 2017, Schmitt et.al., 2017) οι οποίοι δηλώνουν πως νιώθουν ανασφάλεια να διαχειριστούν τη διέγερση του ασθενή μόνοι τους (Tsang et al., 2019).

Αξιοσημείωτη η αναφορά νοσηλευτών για αμφιβολία και δυσπιστία στην αξιολόγηση του παραληρήματος, καθώς και έλλειψη εμπιστοσύνης στην αποτελεσματικότητα των θεραπειών για τη διαχείριση του παραληρήματος (Zamoscik et al., 2017, Schmitt et.al., 2017). Επιπλέον τα χαμηλά επίπεδα αυτοπεποίθησης σε σχέση με την φροντίδα ασθενών με ΟΣ/Π που αναφέρονται (Waterfield et al., 2017, LaMantia et al., 2017, Tsang et al., 2019, Kristiansen et al., 2019), πιθανόν να οφείλονται σε ανεπαρκή γνώση τους για το θέμα.

Επιπλέον οι νοσηλευτές αναφέρουν ότι βιώνουν άγχος, αίσθημα φόβου και αβεβαιότητας για την παροχή φροντίδας σε ασθενή με ΟΣ/Π και τις παρενέργειες της φαρμακευτικής αγωγής (Waterfield et al., 2017, Schmitt et.al., 2017) και παρατηρείται δυσκολία στον εντοπισμό του υποκινητικού παραληρήματος (LaMantia et al., 2017) και στον εντοπισμό του σε διασωληνωμένους ασθενείς (Rowley-Conwy, 2017, Biyabanaki et al., 2020), θέματα το οποία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, κατά τον σχεδιασμό δράσεων.

Συσχέτιση του επιπέδου γνώσεων των νοσηλευτών με τις στάσεις τους απέναντι σε ασθενείς ΟΣ/Π εντοπίστηκαν και ορισμένες μελέτες της ανασκόπησης (Ozsaban and Acaroglu, (2016), Sinvani et al., 2016, Rowley -Conwy, 2017, Nydahl et al., 2018), όπου αναφέρουν ότι οι πρακτικές αξιολόγησης και η παροχή φροντίδας επηρεάζονται από τις στάσεις τους. Υπάρχουν όμως και μελέτες, που δεν υποστηρίζουν το εύρημα αυτό (Lovell, 2006, Nevil and Dicky, 2014, Hammar et al., 2017).

Η υπόθεση ότι η αύξηση της γνώσης μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερη φροντίδα εγείρει ανησυχίες σχετικά με τη μεθοδολογική εξέταση τόσο των γνώσεων όσο και των στάσεων ως παρόμοιων εννοιών, καθώς η επίδραση των στρατηγικών παρέμβασης στην βελτίωση των γνώσεων των νοσηλευτών, δεν επικεντρώνεται στην πολυπλοκότητα της αλλαγής στάσεων και της ανάπτυξης.

Αναφορικά με το τρίτο ερώτημα της ανασκόπησης, τους παράγοντες κίνδυνου, οι οποίοι ομαδοποιήθηκαν μέσα από τα ευρήματα της θεματικής ανάλυσης, αποκαλύπτονται οι αιτίες για το χαμηλό επίπεδο γνώσεων και τις αρνητικές στάσεις των νοσηλευτών. Οι επτά αυτές κατηγορίες παραγόντων, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από τις διοικήσεις των νοσηλευτηρίων και στους ιθύνοντες στον τομέα της υγείας, στον σχεδιασμό δράσεων αλλαγής.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Οι βασικοί περιορισμοί αφορούν στη μελέτη ερευνών οι οποίες δημοσιεύτηκαν στην αγγλική και ελληνική γλώσσα, αφού οι γνώσεις και οι στάσεις των νοσηλευτών σε χώρες όπου δεν έχουν διεξαχθεί έρευνες, ενδέχεται να είναι διαφορετικές από αυτές που παρουσιάστηκαν. Η ετερογένεια των εργαλείων μέτρησης των γνώσεων και των στάσεων των μελετών που συμπεριληφθή- καν στη ανασκόπηση είναι ακόμα ένας περιορισμός της μελέτης, γιατί οι περισσότεροι ερευνητές βασίστηκαν σε ερωτηματολόγια αυτό-αναφοράς και δεν υπήρχε μέτρο άμεσης σύγκρισης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ/ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα της θεματικής ανάλυσης για τις γνώσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών και ο εντοπισμός των παραγόντων που τις επηρεάζουν, μπορούν να αξιοποιηθούν από τις διευθύνσεις των νοσηλευτηρίων για τη χάραξη πολιτικής για τη βελτίωση του συστήματος παροχής φροντίδας. Επιπρόσθετα το θέμα αποτελεί ένα ευρύ πεδίο έρευνας ειδικά σε ότι αφορά σε παρεμβατικές μελέτες με στόχο την απάμβλυνση του προβλήματος.

Πίνακας 2: Βιβλιογραφική Ανασκόπηση

Επίπεδο Γνώσεων και Στάσεων των Νοσηλευτών για την Οξεία Σύγχυση / Παραλήρημα

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Korkmaz et al., (2016), Cardiovascular surgery nurses' level of knowledge regarding delirium Τουρκία	Ο καθορισμός του επίπεδου γνώσεων των νοσηλευτών καρδιοχειρουργικής σχετικά με το παραλήρημα.	Ποσοτική Ερευνά Περιγραφική και συσχέτισης	Ερωτηματολόγιο 69 δηλώσεων (ορθό - λάθος) που κατασκευαστικά και σταθμίστηκε για τους σκοπούς της μελέτης	52 Νοσηλευτές Κάρδιο- χειρουργικής ΜΕΘ και 45 Νοσηλευτές Κάρδιο- χειρουργικής	περιγραφική στατιστική ποσοστά κλπ Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U και t-test	Το επίπεδο γνώσεων των νοσηλευτών ήταν μέτριο (mean 41/60). Το επίπεδο γνώσεων ήταν καλύτερο σε νοσηλευτές που εργάζονταν σε ΜΕΘ, που ήταν υπεύθυνοι τμήματος και που είχαν παρακολουθήσει ενδοϋπηρεσιακή εκπαίδευση για το παραλήρημα.
Sinvani et al., (2016), Delirium: A Survey of Healthcare Professionals' Knowledge, Beliefs, and Practices Νέα Υόρκη - Αμερική	Αξιολόγηση γνώσεων, πεποιθήσεων και πρακτικών σχετικά με το παραλήρημα ιατρών, πρακτικών νοσοκόμων και εγγεγραμμένων νοσηλευτών.	Ποσοτική Ερευνά Περιγραφική και συσχέτισης Συγχρονική crosssectional	Κατασκευαστήκαν ερωτηματολόγια για τους σκοπούς της μελέτης, βασισμένα στα ερωτηματολόγια των Hare et al (2008) Gesin et al (2012) Devlin et al (2011)	94 Γενικοί Νοσηλευτές (Παθολογικές και Ορθοπεδικές μονάδες) 32 Ιατροί 21 Πρακτικοί Νοσηλευτές	SAS version 9.3 Fisher exact test και ανάλυση της διακύμανσης	Το επίπεδο γνώσεων των νοσηλευτών για το παραλήρημα ήταν χαμηλότερο από των ιατρών. Οι νοσηλευτές ανέφεραν ότι έχουν λιγότερη αυτοπεποίθηση και αίσθημα σιγουρίας στην αναγνώριση του παραληρήματος από αυτά που δήλωσαν οι ιατροί. Οι νοσηλευτές που έτυχαν εκπαίδευση στην γηριατρική είχαν μεγαλύτερη άνεση στην αναγνώριση του παραληρήματος και σημείωσαν υψηλότερη βαθμολογία στην συνολική αξιολόγηση γνώσεων παραληρήματος. Δυσκολίες στην αξιολόγηση του παραληρήματος ήταν η έλλειψη εννοιολογικής κατανόησης του παραληρήματος (48,0%), η ομοιότητα του παραληρήματος και άνοιας (41,4%) και οι διακυμάνσεις του παραληρήματος (38,1%).

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Ozsaban and Acaroglu, (2016), Delirium assessment in intensive care units: practices and perceptions of Turkish nurses Τουρκία	Στόχος αυτής της μελέτης ήταν να εντοπίσει τις τρέχουσες πρακτικές και αντιλήψεις των νοσηλευτών εντατικής θεραπείας σχετικά με την αξιολόγηση του παραληρήματος και να εξετάσει τους παράγοντες που επηρεάζουν αυτές τις πρακτικές και αντιλήψεις.	Ποσοτική Έρευνά Περιγραφική και συσχέτισης	Ερωτηματολόγιο 15 σημείων που κατασκευαστικό για τους σκοπούς της μελέτης	301 Νοσηλευτές ΜΕΘ 5 Δημόσια Νοσοκομεία	SPSS 15.0 περιγραφική στατιστική (αριθμούς ποσοστά, μέσους και τυπικές αποκλίσεις) και Chi-square analysis.	Οι πρακτικές αξιολόγησης των νοσηλευτών επηρεάζονται από τις στάσεις τους. Το επίπεδο των στάσεων των νοσηλευτών επηρεάζονταν από το εάν εντόπισαν τα συμπτώματα παραληρήματος, εάν το σύστημα παροχής φροντίδας ήταν επικεντρωμένο στον ασθενή, εάν θεωρούσαν το παραλήρημα ως ένα σοβαρό πρόβλημα. Περισσότεροι από τους μισούς νοσηλευτές ανέφεραν ότι έκαναν αξιολόγηση του παραληρήματος, αλλά πολύ λίγοι από αυτούς χρησιμοποιούν εργαλεία αξιολόγησης. Αξιολογούν λιγότερο ασθενείς που δεν έχουν τις αισθήσεις τους.
Selim and Ely (2017) Delirium the under-recognised syndrome: survey of healthcare professionals' awareness and practice in the intensive care units Αίγυπτος	Η ευαισθητοποίηση των επαγγελματιών υγείας των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας, στις πρακτικές που σχετίζονται με το παραλήρημα.	Ποσοτική Έρευνά Περιγραφική και συσχέτισης Συγχρονική crosssectional	Ερωτηματολόγιο Healthcare professionals' awareness and practice related to delirium υιοθετήθηκε από τους Ely et al., (2004)	116 Νοσηλευτές ΜΕΘ 52 Ιατροί σε 11 Μονάδες Εντατικής Θεραπείας	Περιγραφική στατιστική και Συμπερασματική στατιστική (t-test or Mann-Whitney U-test or the one-way ANOVA/ Kruskal-Wallis test.	Οι επαγγελματίες υγείας των ΜΕΘ δεν διαθέτουν επαρκή κατάρτιση, δεν αναγνωρίζουν και δεν αξιολογούν το παραλήρημα ως ρουτίνα. Υπάρχει απουσία χρήσης τυποποιημένων εργαλείων ή πρωτόκολλων προσαρμογής για την παρακολούθηση και τη διαχείριση του. Παράγοντες που επηρέασαν το επίπεδο συνειδητοποίησης των νοσηλευτών ήταν η κατοχή πτυχίου, η πρόσφατη συμμετοχή σε εκπαιδευτική δραστηριότητα για το θέμα, ή να διάβασαν σχετικό άρθρο, τα χρόνια εμπειρίας στη ΜΕΘ.

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Rowley - Conwy, (2017), The impact of education and perceived barriers on critical care nurses' delirium assessments Ηνωμένο Βασίλειο	Ο εντοπισμός των πρακτικών για την αξιολόγηση του παραληρήματος στην ΜΕΘ, των εργαλείων που χρησιμοποιούνται τη συχνότητα αξιολόγησης και καταγραφής των ευρημάτων, των εμποδίων στην αξιολόγηση και η επίδραση της εκπαίδευσής τους στις γνώσεις και πρακτικές.	Ποσοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης	Ερωτηματολόγιο δηλώσεων (ορθό - λάθος) που κατασκευαστικά και σταθμίστηκε για τους σκοπούς της μελέτης + ερώτηση ανοικτού τύπου για την πρόληψη	31 Νοσηλευτές ΜΕΘ	SPSS περιγραφική στατιστική και Συσχέτιση Pearson και συσχέτιση βαθμού Spearman	Το επίπεδο γνώσης και οι πρακτικές των νοσηλευτών κυμαίνεται ανάλογα με τον χώρο εργασίας και τα χρόνια εμπειρίας τους και της εκπαίδευσής τους. Εντοπίστηκαν διάφορα εμπόδια στην αξιολόγηση του παραληρήματος με πιο συχνές <ul style="list-style-type: none"> • την έλλειψη γνώσεων • τη δυσκολία αξιολόγησης των διασωληνωμέ- νων ασθενών. • θα ήθελαν εμπλοκή της οικογένεια του ασθενούς ως μέτρο πρόληψης, • θα επανα-προσανα- τολίζουν τον ασθενή τακτικά
Xing et al., (2017), Perceptions, attitudes, and current practices regards delirium in China. A survey of 917 critical care nurses and physicians in China Σαντόνγκ, Κίνα	Η αξιολόγηση των γνώσεων, των στάσεων, πρακτικών διαχείρισης και των εμποδίων στην παρακολούθηση του παραληρήματος σε νοσηλευτές και ιατρούς σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας 74 Νοσοκομείων .	Ποσοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης	Ερωτηματολόγιο δηλώσεων που κατασκευαστικά και σταθμίστηκε για τους σκοπούς της μελέτης	519 Νοσηλευτές ΜΕΘ 398 Ιατροί από 74 Μονάδες Εντατικής Θεραπείας	Τα στοιχεία της έρευνας καταγράφηκαν σε SPSS (21.0) Τα στοιχεία αναφέρθηκαν ως ποσοστά και συχνότητες.	Παρατηρήθηκε έλλειψη στο επίπεδο γνώσεων σχετικά με το παραλήρημα και η παρακολούθηση του παραληρήματος στη καθημερινή πρακτική κρίθηκε πολύ ανεπαρκής. Υπάρχει μειωμένη αντίληψη για την σοβαρότητα και την σημασία της παρακολούθησης του παραληρήματος στην εντατική. Υπάρχει έλλειψη λεπτομερούς γνώσης αναφορικά με τα συμπτώματα, τις σχετιζόμενες επιπλοκές και τα εργαλεία αξιολόγησης του παραληρήματος στη ΜΕΘ και την χρήση τους. Το 45,4% των συμμετεχόντων αναφέρει ότι δεν είχε λάβει ποτέ εκπαίδευση για το παραλήρημα. Μόνο το 25.62% ανέφεραν ότι αξιολογούν το παραλήρημα και μόνο 15.81% χρησιμοποιούν το εργαλείο αξιολόγησης CAM-ICU.

Πίνακας 2 (συνέχεια): Επίπεδο Γνώσεων και Στάσεων των Νοσηλευτών για την Οξεία Σύγχυση / Παραλήρημα

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
<p>Zamoscik et al., (2017)</p> <p>Intensive care nurses' experiences and perceptions of delirium and delirium care</p> <p>Ηνωμένο Βασίλειο</p>	<p>Να διερευνήσουν τις εμπειρίες και τις αντιλήψεις των νοσηλευτών για το παραλήρημα και τη διαχείριση του ασθενή με παραλήρημα, την αξιολόγηση του παραληρήματος.</p>	<p>Ποιοτική Έρευνα</p>	<p>Ομάδες εστίασης</p>	<p>12 Νοσηλευτές ΜΕΘ</p>	<p>Θεματική Ανάλυση</p> <p>Ερμηνευτική περιγραφή</p>	<p>Οι νοσηλευτές έχουν την αντίληψη ότι το παραλήρημα είναι θέμα χαμηλής προτεραιότητας και ότι αφορά κυρίως την νοσηλεία στην ΜΕΘ.</p> <p>Αναφέρουν έλλειψη εμπιστοσύνης στην αξιολόγηση του παραληρήματος, καθώς και έλλειψη αποτελεσματικών θεραπειών για τη διαχείριση αυτής της ομάδας ασθενών. Η ανάλυση προσδιόρισε επτά θέματα:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Θεωρείται ως δευτερεύον ζήτημα (2) Τη δυσάρεστη φύση του παραληρήματος (3) Σκεπτικισμός σχετικά με την αξιολόγηση (4) Δυσπιστία στη διαχείριση του παραληρήματος (5) Αξία της επικοινωνίας (6) Μη φαρμακολογική θεραπεία (7) Ανάγκη για αναθεωρημένη πολιτική παραληρήματος.
<p>Schmitt et al., (2017)</p> <p>Perspectives on the Delirium Experience and Its Burden: Common Themes Among Older Patients, Their Family Caregivers, and Nurses</p> <p>Βοστώνη, Μασαχουσέτη</p>	<p>Εντοπισμός των κοινών στοιχείων επιβάρυνσης του παραληρήματος από την οπτική γωνία των ασθενών, των οικογενειακών φροντιστών και των νοσηλευτών</p>	<p>Ποιοτική Έρευνα</p>	<p>Ατομικές Συνεντεύξεις με ερωτήσεις που αφορούσαν τομείς προσωπικής επιβάρυνσης και ερωτήσεις ανοιχτού τύπου.</p>	<p>15 Νοσηλευτές 16 Φροντιστές 18 Ασθενείς</p>	<p>Θεματική Ανάλυση</p> <p>Ερμηνευτική περιγραφή</p>	<p>Αρνητικές στάσεις των νοσηλευτών. Οι νοσηλευτές θεωρούν τους ασθενείς με παραλήρημα ως επιβάρυνση και εντοπίστηκαν τρία θέματα για την στάση τους αυτή:</p> <p>Επιβάρυνση συμπτωμάτων (Αποπροσανατολισμός, ψευδαισθήσεις/ ψευδαισθήσεις, μειωμένη επικοινωνία, προβλήματα μνήμης, αλλαγές προσωπικότητας, διαταραχές ύπνου).</p> <p>Συναισθηματική Επιβάρυνση (Θυμός/ Απογοήτευση, Συναισθηματική Δυσφορία, Φόβος, Ενοχή, Ανικανότητα)</p> <p>Επιβάρυνση λόγω της Κατάστασης (Απώλεια ελέγχου, έλλειψη προσοχής, έλλειψη γνώσης, έλλειψη πόρων, ανησυχίες για την ασφάλεια, το απρόβλεπτο, δυσπιστία).</p>

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
LaMantia et al., (2017) Emergency Medical Service, Nursing, and Physician Providers' Perspectives on Delirium Identification and Management Ιντιάνα - Αμερική	Να κατανοήσουν τις αντιλήψεις των νοσηλευτών και ιατρών σχετικά με τον εντοπισμό και τη θεραπεία ηλικιωμένων ασθενών με παραλήρημα στο ΤΑΕΠ	Ποιοτική Έρευνα	2 Ομάδες εστίασης για νοσηλευτές 2 Ομάδες εστίασης για ιατρούς 2 Ομάδες εστίασης για πλήρωμα ασθενοφόρων	11 Νοσηλευτές ΤΕΠΑ 11 Ιατρούς 9 Πλήρωμα Ασθενοφόρων σε 2 Νοσοκομεία	Θεματική ανάλυση	Δυσκολία αναγνώρισης του παραληρήματος (ιδιαίτερα ο υποκνητικός τύπος). Δεν χρησιμοποιούσαν κάποια ξεκάθαρη κοινή πολιτική για την αναγνώριση και διαχείριση του στο ΤΑΕΠ. Δεν υπήρχαν διαφορές στην συσχέτιση επιπέδου αντίληψης των ιατρών, νοσηλευτών και Πληρώματος Ασθενοφόρων. Υπάρχει ανάγκη εκπαίδευσης των νοσηλευτών για τη βελτίωση της φροντίδας των ηλικιωμένων ασθενών με παραλήρημα, στο ΤΑΕΠ.
Waterfield et al., (2018) Staff experiences of delirium in the hospice Setting Ηνωμένο Βασίλειο	Η διερεύνηση των απόψεων των Νοσηλευτών και βοηθών υγειονομικής περίθαλψης σε στέγες φροντίδας και ο προσδιορισμός των υποκείμενων λόγων για αυτό.	Ποιοτική Έρευνα	Ατομικές Συνεντεύξεις (Δομημένες Ερωτήσεις)	12 Νοσηλευτές 6 Φροντιστές Υγείας Σε τρεις στέγες φροντίδας	Ερμηνευτική Φαινομενολογική ανάλυση	Τα κύρια θέματα που προέκυψαν ήταν η μειωμένη γνώση και η διαχείριση του παραληρήματος. Αισθάνονται αβεβαιότητα σχετικά με την αντιμετώπιση των ασθενών με παραλήρημα λόγω του απρόβλεπτου της κατάστασης, της διατήρησης της ασφάλειας τους και τις επακόλουθες δυσκολίες στη διαχείριση του, λόγω του περιβάλλοντος στις στέγες φροντίδας. Υπάρχει ανησυχία σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις της φαρμακευτικής αγωγής.
Brooke et al., (2018) Caring for a patient with delirium in an acute hospital: The lived experience of cardiology, elderly care, renal, and respiratory nurses Ηνωμένο Βασίλειο	Η διερεύνηση της βιωμένης εμπειρίας της φροντίδας ενός ασθενούς κατά τη διάρκεια ενός οξέος επεισοδίου παραληρήματος από νοσηλευτές που εργάζονται σε καρδιολογικές, νεφρολογικές, πνευμονολογικές μονάδες και μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων.	Ποιοτική Έρευνα	Ατομικές Ημι-δομημένες Συνεντεύξεις	23 Γενικοί Νοσηλευτές	Επαγωγική Ερμηνευτική Φαινομενολογική ανάλυση	Το επίπεδο των στάσεων νοσηλευτών ήταν μεταβαλλόμενο. Από την ανάλυση εντοπίστηκαν θέματα όπως: <ul style="list-style-type: none"> • «μερικές φορές το παραλήρημα προκαλεί σύγχυση», με δυσκολία στη διαφοροποίηση μεταξύ παραληρήματος και άνοιας. • «όλοι στον θάλαμο τον φρόντιζαν», ανάγκη συνεργατικής εργασίας για την παροχή φροντίδας χωρίς επιπλοκές και • «ήταν επιθετικός μαζί μας, αλλά μετά τη θεραπεία ήταν κύριος», αποδοχή και ανοχή στην επιθετικότητα.

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
LeBlanc et al., (2018), The experience of intensive care nurses caring for patients with delirium: A phenomenological study. Καναδάς	Να εκτιμηθεί η εμπειρία των νοσηλευτών εντατικής που φροντίζουν ασθενείς με παραλήρημα. Ο προσδιορισμός των παραγόντων που διευκολύνουν ή παρεμποδίζουν τους νοσηλευτές εντατικής στην φροντίδα των ασθενών αυτών.	Ποιοτική Έρευνα	Ατομικές Συνεντεύξεις	8 Νοσηλευτές ΜΕΘ	Ερμηνευτική Φαινομενολογική ανάλυση	Η ουσία της εμπειρίας των νοσηλευτών που φροντίζουν ασθενείς με παραλήρημα στην εντατική ήταν να βρουν έναν τρόπο να τους βοηθήσουν να το ξεπεράσουν. Προέκυψαν έξι κύρια θέματα: <ol style="list-style-type: none"> 1. Είναι εξουθενωτικό. 2. Κάνοντας μια εικόνα της ψυχικής κατάστασης του ασθενούς. 3. Κρατώντας τους ασθενείς ασφαλείς: Είναι μια πραγματικά μεγάλη δουλειά. 4. Ο καθένας είναι μοναδικός. 5. Εμπλοκή με τις οικογένειες 6. Παίρνοντας κάθε εμπειρία μαζί σου.
Nydahl et al., (2018), Survey among critical care nurses and physicians about delirium management. Γερμανία Αυστρία Λουξεμβούργο και Ελβετία	Να αξιολογηθεί η διαχείριση του παραληρήματος σε νοσηλευτές και ιατρούς που εργάζονται σε μονάδες εντατικής θεραπείας σε γερμανόφωνες χώρες και να εντοπιστούν οι σχετικές διαφορές μεταξύ νοσηλευτών και ιατρών.	Ποσοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης	Ερωτηματολόγιο 19 ερωτήσεων (online) που κατασκευαστικό για τους σκοπούς της μελέτης.	482 Νοσηλευτές ΜΕΘ 77 Ιατρούς	Περιγραφική στατιστική Fisher's exact test με sequential Bonferroni correction.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι νοσηλευτές και οι γιατροί είχαν πολύ παρόμοιες στάσεις και αντιλήψεις στη διαχείριση του παραληρήματος. • Οι νοσηλευτές αναφέρουν ότι τα περισσότερα αναφερόμενα εμπόδια ήταν η έλλειψη χρόνου και η έλλειψη γνώσεων σχετικά με το παραλήρημα και την αξιολόγησή του. • Μόνο 10% των νοσηλευτών ανέφεραν ότι μεριμνούν για την έγκαιρη αφαίρεση των γραμμών / καθετήρων και τον καθημερινό καθορισμό στόχων για τους ασθενείς. • 50% των νοσηλευτών ανέφεραν ότι δεν αξιολογούν τακτικά τους ασθενείς για παρουσία παραληρήματος • 50% ανέφεραν ότι δεν είχαν καμία εκπαίδευση σχετικά με το παραλήρημα τον τελευταίο χρόνο, ενώ ποσοστό 3% ανέφεραν ότι είχαν τύχει ειδικής εκπαίδευσης για το παραλήρημα και είχαν καλύτερα αποτελέσματα

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος / Εργαλείο	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Tsang et al., (2019), Qualitative descriptive study to explore nurses' perceptions and experience on pain, agitation and delirium management in a community intensive care unit. Καναδάς	Να διερευνήσει τις εμπειρίες, πεποιθήσεις και αντιλήψεις των νοσηλευτών ΜΕΘ στην διαχείριση του πόνου, της διέγερσης και του παραληρήματος στην ΜΕΘ.	Ποιοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης	10 ομάδες εστίασης	46 Νοσηλευτές ΜΕΘ	Θεματική Ανάλυση	Οι συμμετέχοντες νιώθουν ανασφάλεια να διαχειριστούν τον πόνο, τη διέγερση και το παραλήρημα μόνοι τους και αναφέρουν ότι χρειάζεται βελτίωση στις πρακτικές που ακολουθούν, με την συμμετοχή και άλλων επαγγελματιών υγείας και των μελών της οικογένειας του ασθενή.
Kristiansen et al., (2019), Nurses' experiences of caring for older patients afflicted by delirium in a neurological department. Δανία	Να διερευνήσει τις εμπειρίες των νοσηλευτών από τη φροντίδα ηλικιωμένων (65+) ασθενών που παρουσίασαν παραλήρημα σε νευρολογικό τμήμα.	Ποιοτική Έρευνα (COREQ)	3 Ομάδες εστίασης	14 Νοσηλευτές νευρολογικό τμήμα	Θεματική Ανάλυση	<ul style="list-style-type: none"> • Η σχέση με τον ασθενή χαρακτηρίζεται ως δύσκολη και οφείλεται στην έλλειψη γνώσεων σχετικά με την επικοινωνία με τους ασθενείς. • Έλλειψη προσωπο-κεντρικής φροντίδας και γνώσεων σχετικά την συνήθη κατάσταση και τις συνήθειες του ασθενή. • Δεν αναγνωρίζονται τα πρώιμα σημεία του παραληρήματος του ασθενούς και δεν γίνονται οι ανάλογες ενέργειες με αποτέλεσμα την ανάπτυξη του παραληρήματος και την αργοπορημένη δράση. • Χρειάζεται εξοικείωση. • Η αβεβαιότητα και ο αυξημένος φόρτος εργασίας επηρέασε τις σχέσεις, τις γνώσεις, την τεκμηρίωση και τη συνεργασία των νοσηλευτών.

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος / Εργαλείο	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Emme, (2020), "It should not be that difficult to manage a condition that is so frequent": A qualitative study on hospital nurses' experience of delirium guidelines. Δανία	Να διερευνήσει τις εμπειρίες των νοσηλευτών στην εφαρμογή των συστάσεων μιας κατευθυντήριας οδηγίας για το παραλήρημα και τα εμπόδια στην εφαρμογή, εστιάζοντας στον εντοπισμό του παραληρήματος και τη μη - φαρμακολογική πρόληψη και θεραπεία.	Ποιοτική έρευνα COREQ	Ομάδα εστίασης και Ατομικές συνεντεύξεις	23 Νοσηλευτές	Θεματική Ανάλυση Επαγωγική ανάλυση περιεχομένου	Η απουσία εντοπισμού του παραληρήματος και προληπτικών δράσεων ήταν εμφανή, προκαλώντας απογοήτευση και αποθάρρυνση στους νοσηλευτές. Οι δυσκολίες, εμπόδια που εντοπίστηκαν ήταν <ul style="list-style-type: none"> • η έλλειψη γνώσης, • ότι δεν το θεωρούν σημαντικό, • ότι δεν το θεωρούν προτεραιότητα, • η έλλειψη πόρων, • οι συνθήκες εργασίας, Οι παράγοντες που επιτρέπουν την εφαρμογή των συστάσεων μιας κατευθυντήριας οδηγία παραληρήματος κατηγοριοποιούνται σε <ul style="list-style-type: none"> • παράγοντες που σχετίζονται με τη χρήση της κατευθυντήριας οδηγίας, • τη συνεργασία και • το εργασιακό περιβάλλον.
Biyabanaki et al., (2020), Iranian Nurses Perception and Practices for Delirium Assessment in Intensive Care Units. Ιράν	Η μελέτη αυτή αποσκοπούσε στον προσδιορισμό της αντίληψης και των πρακτικών των νοσηλευτών των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας για την αξιολόγηση του παραληρήματος και των δυσκολιών εφαρμογής των πρακτικών.	Ποσοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης Συγχρονική crosssectional	Ερωτηματολόγιο Πρακτικών και Αντιλήψεων των Νοσηλευτών ΜΕΘ για το παραλήρημα των Devlin et al (2008) (έγινε μετάφραση και εγκυροποίηση).	167 Νοσηλευτές ΜΕΘ 3 νοσοκομεία στο Κεμάν	Περιγραφική στατιστική και Συμπερασματική στατιστική (Συντελεστής συσχέτισης Pearson, t test, ανάλυση της διακύμανσης και τα μη παραμετρικά ισοδύναμα).	Το επίπεδο των αντιλήψεων ήταν 19.47, λίγο πάνω από το μέσο (16). 45,5% των νοσηλευτών ανέφεραν ότι υπάρχει πρωτόκολλο θεραπείας παραληρήματος στις μονάδες τους, αλλά δεν υποχρεούνται να το χρησιμοποιήσουν. 12.1% των νοσηλευτών θεώρησαν την αξιολόγηση του παραληρήματος ως μια προτεραιότητα τους. Το σημαντικότερο εμπόδιο στην αξιολόγηση του παραληρήματος ήταν η δυσκολία αξιολόγησης του παραληρήματος σε διασωληνωμένους ασθενείς.

Συγγραφέας / Έτος Τίτλος / Χώρα	Σκοπός Μελέτης	Μέθοδος / Εργαλείο	Εργαλείο	Δείγμα	Ανάλυση	Αποτελέσματα
Lee and Roh, (2021), Knowledge, barriers, and training needs of nurses working in delirium care. Κορέα	Η διερεύνηση των γνώσεων των νοσηλευτών και η σύγκριση των γνώσεων τους με τα εμπόδια και την αντιληπτή σημασία και την απόδοση της φροντίδας και τις εκπαιδευτικές προτεραιότητες μεταξύ νοσηλευτών ΜΕΘ και νοσηλευτών που εργάζονταν σε γενικά τμήματα που νοσηλεύονται ασθενείς με παραλήρημα.	Ποσοτική Έρευνα Περιγραφική και συσχέτισης Συγχρονική crosssectional	Knowledge of Delirium Questionnaire (Hare et al, 2008) Barriers to Delirium Care Scale (Rowley- Conwy 2018) Self-perceived Nurse Delirium Performance Scale (Park, 2011)	71 Νοσηλευτές ΜΕΘ και 149 Νοσηλευτές Τμημάτων που νοσηλεύουν ασθενείς με παραλήρημα.	Περιγραφική στατιστική και Συμπερασματική στατιστική (Chi-squared test, Fisher's exact test, Wilcoxon signed-rank tests, Mann-Whitney U, and the importance performance analysis matrix.)	Οι νοσηλευτές ΜΕΘ είχαν χαμηλότερο συνολικό επίπεδο γνώσεων σε σχέση με τους νοσηλευτές γενικών τμημάτων. Οι νοσηλευτές ΜΕΘ είχαν υψηλότερο συνολικό χάρσμα στην αντιληπτή σημασία και την απόδοση της φροντίδας του παραληρήματος, σε σχέση με τους νοσηλευτές γενικών τμημάτων . Το επίπεδο των συνολικών εμποδίων στη φροντίδα του παραληρήματος ήταν παρόμοιο μεταξύ των δύο ομάδων . Η υψηλότερη εκπαιδευτική προτεραιότητα κατάρτισης ήταν για τους νοσηλευτές ΜΕΘ η «εμπλοκή της οικογένειας και η εκπαίδευση» και για τους νοσηλευτές γενικών τμημάτων η «μη φαρμακολογική διαχείριση του παραληρήματος».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Anh, N.Q., Hung, le X., Thuy, H.N., Tuy, T.Q., Caruana, S.R., Biggs, B.A., Morrow, M., (2005) KAP surveys and malaria control in Vietnam: findings and cautions about community research. Southeast Asian J Trop Med Public Health. 2005 May;36(3):572-7. PMID: 16124419.
- American Psychiatric Association, (2013) Diagnostic and statistical manual (5th ed.). Washington, Pdf_Folio:290 DC: APA Press
- Arksey, H. and O'Malley, L. (2005) Scoping studies: towards a methodological framework, International Journal of Social Research Methodology, 8:1, 19-32, DOI: 10.1080/1364557032000119616, <https://doi.org/10.1080/1364557032000119616>
- Biyabanaki, F., Arab M., Dehghan, M. (2020) Iranian Nurses Perception and Practices for Delirium Assessment in Intensive Care Units. Indian J Crit Care Med. Oct;24(10):955-959. doi: 10.5005/ jp-journals-10071-23502. PMID: 33281321; PMCID: PMC7689114.
- Brooke, J., & Manneh, C. (2018) Caring for a patient with delirium in an acute hospital: The lived experience of cardiology, elderly care, renal, and respiratory nurses. International Journal of Nursing Practice, 24, e12643. doi:10.1111/ijn.12643
- Emme, C., (2020) "It should not be that difficult to manage a condition that is so frequent": A qualitative study on hospital nurses' experience of delirium guidelines. J Clin Nurs. 2020 Aug;29(15- 16):2849-2862. doi: 10.1111/jocn.15300. Epub 2020 May 11. PMID: 32320101
- Joanna Briggs Institute, (2015) Joanna Briggs Institute Reviewers' Manual: 2015 edition / supplement, Methodology for JBI Scoping Reviews, The Joanna Briggs Institute, Australia.
- Hammar, L.M., Holmstrom, I.K., Skoglund, K., Meranius, M.S., Sundler, A.J. (2017) The care of and communication with older people from the perspective of student nurses. A mixed method study. Nurse Educ Today. 52:1-6.
- Kinchin, I., Mitchell, E., Agar, M., Trepel, D. (2021) The economic cost of delirium: A systematic review and quality assessment. Alzheimers Dement. 2021 Jun;17(6):1026-1041. doi: 10.1002/ alz.12262. Epub 2021 Jan 21. PMID: 33480183.
- Korkmaz, D.F., Gok F., Karamanoglu, Y.A., (2016) Cardiovascular surgery nurses' level of knowledge regarding delirium. Nurs Crit Care. Sep;21(5):279-86. doi: 10.1111/nicc.12184. Epub 2015 May 5. PMID: 25943395.
- Kristiansen, S., Konradsen, H., & Beck, M. (2019) Nurses' experiences of caring for older patients afflicted by delirium in a neurological department. Journal of clinical nursing, 28(5-6), 920-930. <https://doi.org/10.1111/jocn.14709>
- LaMantia, M. A., Messina, F. C., Jhanji, S., Nazir, A., Mai- na, M., McGuire, S., Hobgood, C. D., & Miller, D. K. (2017) Emergency medical service, nursing, and physician providers' perspectives on delirium identification and management. Dementia (London, England), 16(3), 329-343. <https://doi.org/10.1177/1471301215591896>
- Launiala, A. (2009) "How much can a KAP survey tell us about people's knowledge, attitudes and practices? Some observations from medical anthropology research on malaria in pregnant-cy in Malawi." Anthropology Matters. V.11.1, <https://doi.org/10.22582/am.v11i1.31>
- Le Blanc, A., Bourbonnais, F. F., Harrison, D., Tousignant, K. (2018) The experience of in-tensive care nurses caring for patients with delirium: A phenomenological study. Intensive Critical Care Nursing, 44, 92-98. doi:10.1016/j.iccn.2017.09.002
- Lee, G. and Roh, Y.S. (2021) Knowledge, barriers, and training needs of nurses working in delirium care. Nurs Crit Care. 2021 Oct 14. doi: 10.1111/nicc.12724. Epub ahead of print. PMID: 34651390.
- Lovell, M. (2006) Caring for the elderly: changing perceptions and attitudes. Jour Vasc Nurs. 24 (1):22-26.
- Munn, Z., Peters, M.D.J., Stern, C. (2018) Systematic review or scoping review? Guidance for authors when choosing between a systematic or scoping review approach. BMC Med Res Meth- odol., V18, p143.
- National Institute for Health and Clinical Excellence (2010) Delirium: Diagnosis, prevention and management. <https://www.nice.org.uk/guidance/cg103>
- Nevill, C., Dickie, R. (2014) The evaluation of undergraduate nurses' attitudes, perspectives and perceptions toward older people.

- Nurse Educ Today. 34 (7):1074-9.
20. Nilsson, K., Gustafson, L., Hultberg, B. (2011) Survival in a large elderly population of patients with dementia and other forms of psychogeriatric diseases. *Dement Geriatr Cogn Dis-ord.* 32 (5):342-50.
 21. Nydahl, P., Dewes, M., Dubb, R., Hermes, C., Kaltwasser, A., Kro-tsetis, S., von Haken, R., (2018) Survey among critical care nurses and physicians about delirium management. *Nursing in Critical Care*, 23(1), 23-29. doi:10.1111/nicc.12299
 22. Ozsaban, A., & Acaroglu, R. (2016) Delirium assessment in intensive care units: practices and perceptions of Turkish nurses. *Nursing in critical care*, 21(5), 271-278. <https://doi.org/10.1111/nicc.12127>
 23. Peters, M.D.J., Godfrey C.M., McInerney, K.H., Parker, D., and Baldini, S.C. (2015) Guidance for conducting systematic scoping reviews. *Int J Evid Based Healthc*, 13(3):141-146. Available: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26134548>
 24. Rowley-Conwy G. (2017) Critical care nurses' knowledge and practice of delirium assessment. *British Journal of nursing* (Mark Allen Publishing), 26(7), 412-417. <https://doi.org/10.12968/bjon.2017.26.7.412>
 25. Schmitt, E. M., Gallagher, J., Albuquerque, A., Tabloski, P., Lee, H. J., Gleason, L., Weiner, L. S., Marcantonio, E. R., Jones, R. N., Inouye, S. K., & Schulman-Green, D. (2017) Perspectives on the Delirium Experience and Its Burden: Common Themes Among Older Patients, Their Family Caregivers, and Nurses. *The Gerontologist*, 59(2), 327-337. <https://doi.org/10.1093/geront/gnx153>
 26. Selim, A. A., Ely, W. E., (2017) Delirium the under-recognised syndrome: Survey of healthcare professionals' awareness and practice in the intensive care units. *Journal of Clinical Nursing*, 26(5-6), 813-824. doi:10.1111/jocn.13517
 27. Sinvani, L., Kozikowski, A., Pekmezaris, R., Akerman, M., Wolf-Klein, G. (2016) Delirium: A Survey of Healthcare Professionals' Knowledge, Beliefs, and Practices, *Journal of the American Geriatrics Society*, Dec 2016 Vol:64:e297-e303
 28. Tsang, J., Ross, K., Miller, F., Maximous, R., Yung, P., Marshall, C., Camargo, M., Fleming, D., & Law, M. (2019) Qualitative descriptive study to explore nurses' perceptions and experience on pain, agitation and delirium management in a community intensive care unit. *BMJ open*, 9(4), e024328.
 29. Waterfield, K., Weiland, D., Dewhurst, F., Kiltie, R., Pickard, J., Karandikar, U., MacCormick, F., Vidrine, J., Rowley, G., Coulter, P., Lee, M., & Frew, K. (2018) A qualitative study of nursing staff experiences of delirium in the hospice setting. *International journal of palliative nursing*, 24(11), 524-534. <https://doi.org/10.12968/ijpn.2018.24.11.524>
 30. Xing, J., Sun, Y., Jie, Y., Yuan, Z., & Liu, W. (2017) Perceptions, attitudes, and current practices regards delirium in China: A survey of 917 critical care nurses and physicians in China. *Medicine*, 96(39), e8028. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000008028>
 31. Young, L., and George, J. (2003). Do guidelines improve the process and outcomes of care in delirium, *Age and Ageing*, 32, 525-528. doi:10.1093/ageing/afg094
 31. Young, J., Green, J., Godfrey, M., Smith, J., Cheater, F., Hulme, C., Collinson, M., Hartley, S., Anwar, S., Fletcher, M., Santorelli, G., Meads, D., Hurst, K., Siddiqi, N., Brooker, D., Teale, E., Brown, A., Forster, A., Farrin, A., Inouye, S. (2021) The Prevention of Delirium system of care for older patients admitted to hospital for emergency care: the POD research programme including feasibility RCT. Southampton (UK): NIHR Journals Library; 2021 Mar. PMID: 33819001
 32. Zamoscic, K., Godbold, R., Freeman, P., (2017) Intensive care nurses' experiences and perceptions of delirium and delirium care. *Intensive and Critical Care Nursing*, 40, 94-100. doi:10.1016/j.iccn.2017.01.003
 33. Zipser, C.M., Deuel, J.W., Held, J.P.O., Ernst, J., Schubert, M., Weller, M., Luft, A.R., von Kanel, R., Boettger, S. (2021) Economic Impact of Poststroke Delirium and Associated Risk Factors: Findings From a Prospective Cohort Study. *Stroke*. 2021 Jul 8;STROKEAHA120033005. doi: 10.1161/STROKEA-HA.120.033005. Epub ahead of print. PMID: 34233463.